

Zagađivanje zemljišta

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 9 | Nivo: Viša medicinska škola, Beograd

Visoka zdravstvena škola u Beogradu

Tema:

Zagađivanje zemljišta

Smer: Sanitarno -ekološki inženjer

Beograd, 2010

Zagađivanje zemljišta

Sa gledišta humane ekologije i ekonomije zemljište predstavlja jedan od osnovnih prirodnih resursa i od posebnog je značaja jer se glavna proizvodnja hrane odvija upravo na njemu. Kao resurs predstavlja ograničeno dobro u prirodnom i ekonomskom pogledu – nije u stanju da uvećava svoju površinu i kada govorimo o njegovoj obnovljivosti slobodno možemo reći da je neobnovljivo → teorijski je obnovljivo, ali zbog sporosti pedogeneze za resurs se govori da je neobnovljiv.

Potrebe za ziratnim (obradivim) zemljištem sve više rastu. Da bi do obradivog zemljišta došao čovek uklanja vegetaciju (prirodne ekosisteme) koji su to zemljište stvorili.

Antropogeni faktori uništavanja zemljišta su brojni i postoji sedam glavnih grupa:

POLJOPRIVREDA (neracionalno i neadekvatno iskorišćavanje zemljišta u poljoprivredne svrhe) – odnosi se na savremenu, ekstenzivnu poljoprivredu. U Srbiji 65% (5 600 000ha) teritorije je pod poljoprivredno zemljište (ekstenzivno i intenzivno obradivo zemljište) što je mnogo više nego što je Srbiji potrebno. Glavni faktor poljoprivrednog uništavanja zemljišta je iznošenje supstance iz procesa kruženja – svake godine se vrši žetva (jedna ili više), žetva se iznosi (ispošćavanje zemljišta) i ono ostaje golo, bez materije koja će ući u procese kruženja. Da bi se izneta materija nadoknadila vrši se đubrenje prirodnim i veštačkim đubrivima koja se nemilice bacaju zbog zablude da što je đubriva više i prinos će biti veći. Velika količina đubriva se sliva do vodotokova gde izaziva eutrofizaciju. Višak đubriva izuzetno prija korovima (nitrofilne biljke).

Savremene agrotehničke mere devastiraju zemljište – mašine su teške i sabijaju zemljište remeteći mu kompletan režim, kvare mu strukturu i sastav, a samim tim i plodnost zbog čega su u mnogim zemljama poljoprivredne mašine proizvedene od lakših materijala na većoj ceni.

Pesticidi – herbicidi, insekticidi, akaricidi, rodenticidi, fungicidi...; glavni problem je njihova neselektivnost i uništavanje polovine biološkog kompleksa koji je to zemljište stvorio.

Komasacije (ukrupnjavanje poljoprivrednih površina) – otkup njiva od malih poljoprivrednika, uklanjanje međa među njima. Ove međe predstavljaju jako važne biokoridore, poslednje refugijume biljnog i životinjskog sveta koji kasnije mogu da doprinesu u progradaciji i sukcesiji agroekosistema u autohtoni ekosistem, a ujedno su i veoma važni u biološkoj borbi protiv štetnih organizama. Uklanjanje međa sa ekološke tačke gledišta je apsolutni promašaj i u zapadnim zemljama se vlasnicima velikih njiva plaća da određene delovima daju državi za projekte reintrodukcije autohtone vegetacije.

Stočarstvo ekstenzivnog tipa u brdsko-planinskim oblastima - hiljade i desetine hiljada grla koje se puštaju da idu planinom frontalno. Dovodi do erozije (nije mnogo izražna), zabarivanja (utabavanja zemljišta) i nitrifikacije ekskrementima životinjskog porekla.

Sampas kao jedan oblik stočarstva – puštanje stoke da sama pase. Posledica je negativna zoogena (zooantropogena) selekcija – stoka bitra travu koji jede – jede samo mlade, meke i sočne biljke, a ono što joj ne prija ispljune. Trava tvrdača (tipac, *Nardus stricta*) je zauzela livade i pašnjake planinskog tipa.

Vraćanje na ishodno stanje značilo bi preoravanje, đubrenje i ne diranje dugo godina i predstavlja jako težak problem.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com